

- egy a vállalat-felvásárlás során vevőként fellépő, Finnországban telephellyel nem rendelkező társaság számára, és a vállalat-felvásárlás céltársasága Finnországban letelepedett társaság,
  - egy a vállalat-felvásárlás során vevőként fellépő, Finnországban letelepedett társaság számára, és a vállalat-felvásárlás céltársasága Finnországban nem letelepedett társaság,
  - egy a vállalat-felvásárlás során eladóként fellépő, Finnországban telephellyel nem rendelkező társaság számára, és a vállalat-felvásárlás céltársasága Finnországban letelepedett társaság,
  - egy a vállalat felvásárlás során eladóként fellépő, Finnországban letelepedett társaság számára, és a vállalat felvásárlás céltársasága Finnországban nem letelepedett társaság?
- 2) A jogvitában van-e annak jelentősége, hogy a biztosítás csak azon adózási felelősséget fedezi, amely a vállalat-felvásárlás végrehajtását megelőzően terhelte a céltársaságot?
- 3) A jogvitában van-e annak jelentősége, hogy a vállalat-felvásárlás tárgyát részvények képezik vagy a céltársaság egy üzletága?
- 4) Ha a vállalat-felvásárlás tárgyát a céltársaság részvényei képezik, van-e annak jelentősége, hogy az eladó által a vevőnek tett biztosítékok csak arra vonatkoznak, hogy az értékesített részvények az eladó tulajdonában állnak, és azokra harmadik személynek semmilyen követelése nem irányul?

(¹) A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 335., 1. o.).

**Az Østre Landsret (Dánia) által 2018. február 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem –
A kontra Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(C-89/18. sz. ügy)

(2018/C 142/44)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: A

Alperes: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Amennyiben a házastársak közötti családgyejesítésre olyan „új korlátozásokat” vezettek be, amelyek első ránézésre sértik az 1/80 határozat (az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló, az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti 1963. szeptember 12-i megállapodással kapcsolatos társulás fejlesztéséről szóló, 1980. szeptember 19-i 1/80 társulási tanácsi határozat) 13. cikkében foglalt „standstill” klauzulát, és ezeket a korlátozásokat az Európai Unió Bíróságának a 2016. április 12-i C-561/14. sz. Genc ítéletében (¹) (lásd még: 2014. július 10-i Dogan ítélet ²) [C-138/13, EU:C:2014:2066]) elismert „sikeres beilleszkedéssel” kapcsolatos megfontolások igazolják, egy olyan szabály, mint a külföldiekéről szóló dán törvény (Udlændingeloven) 9. § -ának 7) bekezdése – amely szerint egyebek mellett a Dániában tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár és annak házastársa közötti családgyejesítés általános feltétele az, hogy a pár erősebben kötődjön Dániához, mint Törökországhoz – úgy tekintendő-e, hogy „azt valamely közérdeken alapuló nyomós ok indokolja, alkalmas a törvényes cél elérésének biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket”?

- 2) Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén, aminek eredményeként a kötődésre vonatkozó követelmény általában alkalmasnak minősül arra, hogy a beilleszkedésre irányuló célkitűzés megvalósulását biztosítsa, lehetséges-e a korlátozás tesztjének és az arányosság követelményének megsértése nélkül:
- i. olyan gyakorlat alkalmazása, amely alapján, amennyiben a tagállamban tartózkodási engedéllyel rendelkező házasárs (a referenciaszemély) először 12–13 évesen vagy később érkezett Dániába, a referenciaszemély tagállamhoz való kötődésének értékelése során jelentős súllyal esnek latba a következő körülmények: az illető vagy körülbelül 12 évig hosszú távon jogszerűen tartózkodott a tagállamban vagy a tagállamban tartózkodott és állandó munkaviszonya volt a tagállamban, amely jelentős kapcsolatot és a tagállam nyelvén való kommunikációt is jelentett a munkatársakkal és az ügyfelekkel, és amely jelentős megszakítások nélkül legalább négy vagy öt évig fennállt, vagy oly módon tartózkodott a tagállamban és rendelkezett ott állandó munkaviszonnyal, hogy az nem jelentett jelentős kapcsolatot és a tagállam nyelvén való kommunikációt a munkatársakkal és az ügyfelekkel, és amely jelentős megszakítások nélkül legalább hét vagy nyolc évig fennállt,
  - ii. olyan gyakorlat alkalmazása, amely alapján a kötődésre vonatkozó követelmény teljesülése ellen szól, ha a referenciaszemély jelentős köteleket tartott fenn a hazájával, a hazájába való gyakori vagy hosszabb látogatások formájában, míg a rövidebb vakáció vagy oktatási célú tartózkodás nem szól az engedély megadása ellen;
  - iii. olyan gyakorlat alkalmazása, amely alapján erőteljesen a kötődésre vonatkozó követelmény teljesülése ellen szól, ha az úgynevezett „megházasodott, elvált, majd újránházasodott” helyzet áll fenn

⁽¹⁾ A Bíróság 2016. április 12-i ítélete (ECLI:EU:C:2016:247)

⁽²⁾ A Bíróság 2014. július 10-i ítélete (ECLI:EU:C:2014:2066)

2018. február 8-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-91/18. sz. ügy)

(2018/C 142/45)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Kyratsou és F. Tomat)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság:

- i. mivel olyan szabályozást fogadott el és tartott fenn hatályában, amely a „szisztematikus lepárlókban” előállított tsipouro/tsikoudia termékre [görög szőlőfajtákból készített törkölypárlat] a normál nemzeti adómértékhez képest 50 %-kal csökkentett mértékű jövedéki adót vet ki, míg a más tagállamokból importált alkoholtartalmú italokra normál mértékű jövedéki adót vet ki, nem teljesítette a 92/83/EGK irányelv⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikkéből, valamint az EUMSZ 110. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- ii. mivel olyan szabályozást fogadott el és tartott fenn hatályában, amely az „alkalmi lepárlókban” előállított tsipouro/tsikoudia termékre további csökkentett mértékű jövedéki adót vet ki, míg a más tagállamokból importált alkoholtartalmú italokra normál mértékű jövedéki adót vet ki, nem teljesítette a 92/83/EGK irányelv ugyanezen irányelv 22. cikkének (1) bekezdésével és a 92/84/EGK irányelv⁽²⁾ 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikkéből valamint az EUMSZ 110. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.